

DOMENEC UMBERT

«EL QUE HA PASSAT ÉS RESPONSABILITAT DEL GOVERN CENTRAL»

Jordi Pujol gira full

Molta expectació havia aixecat el discurs de cloenda de la gran festa de Convergència Democràtica de Catalunya. Pujol va ser clar i dur, pel que fa a Banca Catalana: «El que ha passat és responsabilitat del govern central», al mateix temps anunciava l'inici d'una nova etapa política.

A. Maresma

Faltaven deu minuts per a les vuit del vespre quan el president de la Generalitat i secretari general de CDC va començar el seu discurs. A la sala, molts aplaudiments, unes 25.000 persones —segons els organitzadors— i crits de «Visca el president honrat» i «Jordi». A les primeres files, convergents de pro i Marta Ferrussola.

«Faig un discurs serè, no és incontrolat. No he vingut a buscar l'aplaudiment. Diré el justet que s'ha de dir. Diré allò que el guió exigeix. No us defraudaré. El ressentiment no ser-

veix de res. Ni odi, ni ressentiment». Van ser algunes de les frases inicials del discurs que Jordi Pujol portava escrit. Des d'aquestes paraules va definir les pautes del que aniria desenvolupant al llarg de l'hora: parar comptes al govern central, no escatimar responsabilitats als socialistes, tant catalans com espanyols, en l'afer de Banca Catalana i posar de manifest la voluntat d'iniciar una nova etapa política de diàleg des d'una posició de força, «on el futur ha de pesar més que el passat».

Ens ho han fet difícil

El discurs va ser una anàlisi política

del que ha passat a Catalunya durant els últims dos anys i mig. Pujol va començar passant llista totes les iniciatives que havien sortit d'ell per establir un diàleg amb el govern de Madrid. Explicà que la mateixa nit del 29 d'abril de 1984, quan la victòria de CiU va ser aclaparadora, havia sentit «la bafarada de l'odi». Va dir que havia posat la victòria al servei del diàleg i el progrés d'Espanya, passant per alt els discursos lamentables de Felipe González i Alfonso Guerra el 27 d'abril a la plaça de Catalunya. El president de la Generalitat va detallar totes aquestes iniciatives d'entesa amb el govern espanyol fins que «el

19 de maig va passar el que va passar» (en aquesta data es va presentar la querella de l'estat contra els dirigents de Banca Catalana).

«El que va passar és responsabilitat del govern central. No va ser una casualitat, ni una conjuració dels astres. És una pena haver de dir això, però

tres no ho poden dir ni ho poden fer. Nosaltres ho farem. Alguna cosa ha canviat en el comportament d'alguns». El president de la Generalitat va comentar que volia creure que es tractava d'un canvi sincer i no d'un canvi tàctic, després de qualificar: «és un canvi que ve del fracàs».

Cullell: L'esforç per guanyar l'alcaldia.

ara ho podem fer des d'una posició de força. Es pensaven que ens ensorrarien, que jo m'ensorraria i que Catalunya no plantaria cara i diria amén, que Catalunya es desestabilitzaria».

Pujol va passar a afirmar que després d'aquests tres anys durant els quals, són les seves paraules, Catalunya ha patit una triple pressió, política, econòmica i la querella, l'autonomia està més consolidada que mai.

A l'apartat de crítiques, el president de la Generalitat va fer una acusació clara a determinats mitjans de comunicació i, concretament, cità Televisió Espanyola, de qui va dir «que havia intentat desprestigiar la meva persona i fer-me un linxament moral». També acusà els socialistes catalans i espanyols: «recordem el que deia: Ara dimitem Pujol. No en diré el nom».

Alguna cosa ha canviat

Després d'assegurar que «avui a Espanya té sentit parlar de l'estat de les autonomies», Pujol va parlar d'una nova etapa: «Es parla d'una nova etapa, jo també ho crec. El futur pesarà més que el passat. Girar full, uns ho podem fer més que altres. Al-

«Hi ha hagut voluntat de destrucció, segur que cap a mi, sí. Vull creure que ara no hi és. Això em tranquil·litza». Jordi Pujol va posar especial èmfasi que després de tot el procés d'aquests dos anys i mig «ja no ens poden destruir. Girarem full, però hi ha coses que no es poden repetir. En el futur posarem les condicions sobre la manera de fer... D'ara endavant, d'ètica, en parlarem nosaltres. En el futur no es pot donar un fet com el de la querella».

¿Victimisme?

Després de dir: «ens hem fet un tip de callar des d'una posició d'autoritat moral», Jordi Pujol va qüestionar amb dades el que des de l'esquerra s'ha anomenat «victimisme». Va citar moltes de les actuacions, des de l'any 83, en què la política de la Generalitat, a partir d'una reivindicació econòmica, havia aconseguit més diners a Catalunya. Va parlar de la LOAPA, de la reivindicació d'una zona ZUR i de les negociacions per aconseguir un millor finançament autonòmic. «Tindrem més de cinquanta mil milions a l'any; a més, ens pagaran vint-i-sis mil milions més, corresponents al 84 i al 85. Teniem raó en demanar-los».

Amb totes aquestes al·lusions concretes, on el president Pujol intentà demostrar els avantatges econòmics aconseguits, va afegir una frase final del més bon estil retòric: «No els fa vergonya d'haver anomenat això victimisme», per seguir parlant directament de Lluís Armet, Joan Raventós, Obiols, «i a vegades en Ribó». Pujol va insistir en la qualificació que tot això havia rebut de mala gestió.

Des de l'anàlisi que «ningú no ha patit més que jo», va demanar «que ningú no es prengui la justícia per la seva mà, que ningú sigui més papista que el Papa». Tornà a agafar el fil de la definició d'una nova època política. Pujol va dir: «no serà possible una nova època sense un nou estil polític». La seva manera de posar en evidència la seva voluntat de canvi ha quedat de manifest en aquestes paraules: «Cada vegada que el govern central faci un pas per al diàleg, la Generalitat en farà dos. No cal treure els dimonis del passat. S'ha de mesurar el triomfalisme». A continuació, va dir que «el nacionalisme no era només una actitud de defensa», perquè un no és sempre un no, i el sí obre tots els sí.

Durant el discurs, el president de la Generalitat no es va estalviar referències valorant l'actuació de l'actual conseller d'economia i finances, Josep Maria Cullell, candidat per CiU a l'alcaldia de Barcelona. Aprofitant l'audiència, Pujol va voler desfer els dubtes que actualment hi ha sobre les possibilitats d'èxit de la candidatura Cullell a l'alcaldia, després del triomf de Pasqual Maragall amb la designació de Barcelona com a seu del Jocs Olímpics. «Hem de fer un esforç per guanyar l'alcaldia de Barcelona; venim de lluny i volem guanyar». Amb aquestes paraules de Jordi Pujol va quedar clar que Convergència havia de tenir la voluntat de començar la cursa de les eleccions municipals amb una mirada cap a l'èxit.

Pujol va acabar el seu discurs afirmant: «Hem passat proves molt difícils, que hem superat gràcies a vosaltres i al país. Hem triomfat gràcies a tot això, i farem el que sempre hem somniat, un país del qual ens puguem sentir orgullosos». Al final del seu discurs, Jordi Pujol, que al llarg d'una hora havia mesurat molt bé les seves paraules, es va permetre una metàfora comparant el que havia passat durant aquests dos anys i mig amb una inundació o amb un hivern glaçat. Una vegada l'aigua havia sortit o la neu s'havia fos, «Catalunya es trobava en una primavera esclatant».